

banKováčik

Občasník Reedukačného centra
KOŠICE

ROČNÍK XXII

ČÍSLO 4

reportáže

novinky

súťaže

úvahy

EXKURZIA V KOSIT-E

KNIHA ŽIVOTA

SRDCOVÉ ZÁLEŽITOSTI

MAREC - MÁJ 2023

Milí Bankováci!

O svojich nedostatkoch sme na začiatku roka všetci vedeli
a silné predsavzatia z úst mnohých zazneli.

Aj naše toalety nám vždy smrdeli,
no zo smradu v Kokšov-Bakši sme boli v prdeli.

Prehadzovaná, armwrestling či minifutbal,
Bankov-ligu si ne jeden z nás vychutnal.
Ale prekročiť treba aj Bankova hranice,
a pozrieť sa na Črievce grófkya Marice.

Isto vieme, že tradíciou u nás býva,
zistiť, kto sa za novými tvárami skrýva.
Dozvie sa ten, kto sa veľa pýta,
a aj ten, kto si knihu života prečíta.

Vraj bez lásky sme ničím
a s láskou sme niečím.
Láska ku knihe, k chlapcovi, k otcovi,
čo všetko stratíme, keď opustíme vlastné domovy?

Ako sa dá na život pripraviť
a akými zručnosťami sa treba vybaviť?
Na tieto otázky odpovede máme,
čo sme sa naučili, si pamätáme.

Ak z odpadkov môže byť umelecké dielo,
tak každý z nás môže do života vstúpiť smelo!
A raz ako Tibor Palko ocenenie prevziať,
ak poháru strachu a neistoty nedovolíme sa preliať.

*Prajem Vám, aby ste do nasledujúcich mesiacov vstúpili
s odhodlaním plniť svoje predsavzatia a napredovať.*

Kráčajte povzbudení všetkým,

čo ste za uplynulé mesiace skúsili a dokázali.

*Lebo víťazstvo nepatrí iba tým, ktorí skončili prví, ale aj tým,
ktorí sa napriek pádom a zlyhaniu rozhodli pokračovať ďalej.*

Držte sa!

Janka

EXKURZIA V ZARIADENÍ NA ENERGETICKÉ VYUŽITIE ODPADU

Na exkurzii sa mi páčila asi 40-minútová cesta autobusom, nemuseli sme nikde na zastávke stáť a čakať, pokým nastúpia a vystúpia ľudia. Autobus bol iba pre nás. Na exkurziu sme išli celá základka, okrem Kristiána, lebo bol ešte nový a mal adaptačku. Pani lektorka nám po príchode povedala, že musíme mať prilby, keby náhodou, aby nám nič nespadlo na hlavu. Videli sme celé okolie. Mne sa najviac páčilo, že sa môžu urobiť z plastu kocky (nie hracie). Pred prestávkou sme išli k obrovskému drapáku, ktorý riadila jedna pani. Mohol nabráť až 4 tony odpadu (predstavte si to!). Po malom občerstvení sme dostali úlohu roztriediť smetie do farebných obálok podľa toho, ktoré kam patrí. Potom sme to na interaktívnej tabuli spracovali ešte raz a správne. No a naším autobusom sme sa vrátili späť na Bankov.

Patrik

KOSIT

DO KOSIT-U SOM SA VEĽMI TEŠILA. PREKVAPILO MA, ŽE SME IŠLI OBJEDNANÝM AUTOBUSOM.

NA MIESTE NÁS PRIVÍTALA VEĽMI SYMPATICKÁ A MILÁ PANI LEKTORKA, MGR. BRZOVÁ, KTORÁ NÁM VŠETKO POUKAZOVALA.

PO AREÁLI SME CHODILI 45 MINÚT. PO PREHLIADKE SME SI POZRELI PREZENTÁCIU. OKREM UČITEĽOV BOLI S NAMI AJ PANI IVANKA A PANI DAŠKA, VYSVETLILI NÁM, ČOMU SME NEROZUMELI.

KEĎ SME ODCHÁDZALI, ROBOTNÍCI NÁM KÝVALI.

CHCELA BY SOM TAM PRACOVAŤ, ALE LEN AKO ŽERIAVNIČKA. TO BY MA BAVILO.

Vanesa

NA EXKURZII SA MI VŠETKO PÁČILO, ALE SMRDELO TAM. BOLO TAM VEĽMI VEĽA SMETÍ, ÚPLNE HROZNÉ, ALE SMETISKO S PAPIERMAMI BOLO V POHODE. URČITE BY SOM TAM NECHCELA PRACOVAŤ, LEBO JE TAM SMRAD A STÁLE BY SOM SA BÁLA, ŽE NIEČO SA ZLOMÍ A SPADNE NA MŇA. TIEŽ SA BOJÍM VÝŠOK, TAKŽE NE-MOHLA BY SOM BYŤ ANI ŽERIAVNIČKA. A EŠTE JE TAM AJ VEĽMI VEĽA PRACHU. NECHÁPEM, AKO TO TAM TÍ ĽUDIA MÔŽU VYDRŽAŤ. PREŠLI SME CELÝ VEĽKÝ AREÁL ZARIADENIA, SOM VĎAČNÁ, ŽE SOM BOLA PRI TOM.

Laura

13. marca sme boli na exkurzii v KOSIT-e v Kokšov-Bakši. Videli sme tam veľa-veľa odpadu, 100-metrový komín, lis, bunker, drapák, ktorý naberá smetie a hádže ho do spaľovacej jamy. V spaľovni bolo teplučko, ale otrasne tam smrdelo, všetci sme si ukryvali nosy. Pani lektorka nám ukázala, ako sa pracuje s papiermi – totižto spučia ich na kocku. Zaujala nás kabínka žeriavničky aj jej práca so žeriavom. Po prezentácii nám pani lektorka dala kvíz a ten bol v pohode.

Ďakujeme, že sme mohli odísť z Bankova.

Paľo a kol.

ANI SME TO NETUŠILI, ale na exkurzii zistili, že ...

- ➡ z plechoviek sa dá vyrobiť bicykel
- ➡ papier, kovy a plasty sa pučia do kociek a jedna kocka váži 500 kíl
- ➡ po spálení odpadu ostáva škvára, ktorá sa ďalej využíva pri výstavbe a opravách ciest
- ➡ žuvačka sa v prírode rozkladá až 5 rokov, sklo 4000 rokov

Silná ruka Bankováka

Kto sa stal víťazom armwrestlingu?

Súťaže v pretláčaní rukou sa zúčastnili vybraní žiaci a učni. Súťažilo sa na stole upravenom na pretláčanie rukou. Súťaž prebiehala v dvoch častiach, teda v troch kategóriách a v súťaži jednotlivcov, ktorí zastupovali svoje výchovné skupiny. Prvá kategória boli dievčatá, druhá kategória boli žiaci do 15 rokov a tretia kategória žiaci nad 15 rokov a učni. V rámci dodržania zásad súťaživosti výchovných skupín sa druhej časti súťaže zúčastnili najsilnejší jednotlivci z výchovných skupín a súťažili spôsobom každý s každým.

Najsilnejším dievčaťom bola **Kludia**, medzi žiakmi zvíťazil **Dušan**. V kategórii žiakov nad 15 rokov nemal premožiteľa **Peter**, ktorý pretláčaním rukou pretlačil nielen seba, ale celú svoju skupinu na prvé miesto.

FR

Zažil som nečakaný úspech

V sobotu, 18.03.2023, sme sa všetky skupiny zišli v telocvični na súťaži v pretláčaní rukou. Mal som zmiešané pocity, lebo som si myslel, že to nedokážem. Ale vyšlo to! Pretláčal som sa so všetkými, všetkých som dal dole, mal som iba jednu prehru s Dominikom na pravú ruku. Potom traja najúspešnejší – Dominik, Paľo a ja – sme mali semifinále. Paľo som dal dole na obidve ruky, ale s Dominikom som mal ťažký zápas. Môj kamarát Ado mi veril, povedal mi, že mám dať celú ranu a Dominika som položil. Vo svojej kategórii som zvíťazil. Súťaž sa mi páčila, aspoň som si mohol vybiť nervy ;).

Dušan

Päťkári NA PLAVÁRNI

Na plavárni bol veľmi milý a ochotný personál. Bolo tam veľmi dobre, bazén bol voľný, mali sme ho celý takmer iba pre seba. Plávali sme dve hodiny vkuse, plávanie sme si fakt užili. Ado s Filipom boli vo veľkom bazéne, Demo preplával dĺžku bazéna asi pätnásťkrát. Ostatní štyria (prekvapil Dušan ako neplavec) „plávali“ v malom bazéne - pohyb vo vode pripomínal viac topenie sa ako plávanie. Chlapci divo narábali nohami aj rukami, všade naokolo špliechali, práskali, bili vodu. Ako „najlepší“ plavec sa ukázal F.G. Keď sa niekto ocitol v jeho blízkosti, rýchlo sa pratal preč, lebo všade striekala voda. Hrali sme sa s loptou, aj súťažili v plávaní – polku bazéna preplával najrýchlejšie Dávid svojím osobitým štýlom, o ktorom netušíme, ako sa volá a od koho sa ho naučil. Pes pláva tak, že strieda pravé a ľavé labky, on však používal súčasne obidve ruky aj obidve nohy. Takto pláva možno medveď 😊. Užili sme si pohľad na mladé kočky v plavkách a po usušení v šatni sme sa prešli po Hlavnej. Pani P. nás pozvala do Aidy na koláčik ako odmenu za naše vzorné správanie. Mimo ústavu sme boli 5 hodín a to bolo fajn.

PREHADZOVANÁ

25. marca bol turnaj v prehadzovanej. Bavilo nás to. Tešili sme sa, že si zahráme aj s ostatnými. Tréningy boli zlé, lebo my by sme radšej hrali nohejbal, ale zvykli sme si. Paľo tréningové zápasy odmietol úplne, ale na turnaji nastúpil a išlo mu to fakt dobre. Prvý zápas sme hrali so 4. výchovnou skupinou. Mysleli sme si, že to bude ľahká výhra, tak sme boli v chille. Realita však bola iná. Súperi boli veľmi šikovní, v prvom sete nás porazili a ďalšie dva sme len tak-tak vyhrali. Druhý zápas sme hrali s dvojkármi, mali sme trému, lebo sme vedeli, že hrajú celkom dobre. My sme ich však napriek tomu porazili 2:0. Tretí zápas s dievčatami sme hladko vyhrali, ale v poslednom, štvrtom zápase s učňami, sme sa veru zapotili. Bolo to veľmi napínavé, body pribúdali raz na jednej a vzápätí na druhej strane. Prvý set sme vyhrali, ďalšie dva skoro vyhrali – skóre bolo 15:14 v prospech nášho súpera. V záverečnom poradí nás práve táto jediná prehra posunula na druhé miesto. Turnaj to bol dobrý, boli sme vonku takmer tri hodiny. Podľa pani Š. som bol najobetavejší, najpohotovejší (aj najkrajší) hráč nášho tímu – fakt sa mi dарило chytiť lopty hodené švihom o zem a úspešne ich prihrať spoluhráčom. Aj ruku som si pritom odral, ale nevadí, aj to patrí k športu.

Filip

MINIFUTBAL

Súťaž sa konala v nedeľu, 26. marca. Rozhodkyňou bola pani P. Kevin a Dávid hrali za učňov. Prvý zápas sa odohral medzi piatou a šiestou skupinou. Chlapci hrali famózne, boli aj nahrávky a spolupráca medzi hráčmi. V päťke bol brankárom Dušan, v šestke Dávid. Od trénerky mali päťkári jasné taktické pokyny – dať dva góly a potom loptu odkopávať a po vykopnutí veľmi pokojne a pomaly pokračovať v hre až do záverečného hvizdu. Taktika sa vyplatila, prvý a aj všetky nasledujúce zápasy päťkári vyhrali. Veľmi pekný a hlavne zábavný bol zápas medzi dievčatami a učňami. Dievčatá sa snažili, dali aj nejaké góly, chlapcov vyfackali a do toho všetkého Laura kričala ako o život. Všetci sme sa veľmi nasmiali. Správanie všetkých bolo veľmi dobré a akcia to bola veľmi pekná.

Kevin

Nové tváre Bankova

V škole mám svoje TOP-ky

Volám sa Miroslav ale mám rád, keď ma volajú Miro alebo Mirko. Rád bicyklujem, vyrábam si vecičky z kartónu. V škole mám najradšej informatiku a výtvarnú výchovu, sú to moje topky. Zaujímajú ma počítače a práca s nimi. Doma som už jeden rozobral, ale sa mi ho nepodarilo poskladať :)). Bavi ma niečo vyrábať, maľovať a preto sa na výtvarnú výchovu stále tak veľmi teším. Ktoré ročné obdobia mám rád? Zimu si viem naozaj užívať s kamarátmi a bratrancami. Leto je pre mňa obdobím výletov, relaxu, kúpania. Chcel by som byť predavačom vo veľkej obchodnej sieti. Bavi ma, ak som nápomocný pri hľadaní a výbere tovaru a mám rád ľudí. Najviac sa teším na rodičov a letné výlety.

Viem, ako na to

Volám sa Daniela, v októbri budem mať 15 rokov. Nechodila som do školy a nerešpektovala svojich rodičov a to nebolo správne. Nemám žiadne záujmy, miesto školy som postávala vonku. Na Bankove sa mi zatiaľ páči, deti aj dospelí sú v pohode. Zatiaľ ešte nemám kamošku. Keď sa ráno zobudím, teším sa na školu, tam sa každú chvíľu deje niečo iné, nové. Vo výchove sa mi páči upratovanie. Budem sa snažiť dobre sa správať a učiť sa, vychádzať s dievčatami. Chcela by som ísť na letné prázdniny. Je mi nesmierne smutno za rodinou. Nie som zvyknutá byť bez nich.

Laura

Terka

Silvia

Vanesa 1. V. SK

Knisha

V ČOM SME ZLYHALI

ČO NÁS VYSTIHUJE

V ČOM SME SA ZLEPŠILI, ČO SME SA NAUČILI

Miša

Slávka

NAŠE KAMOŠKY

Života

NAŠE ZÁLUBY

Vika

NAŠE CESTY A CIELE V ŽIVOTE

Klaurdia

Viktória

Obľubujem, keď ma volajú Viki. Milujem hudbu a vychádzky. Mňa vystihuje láska, príroda a rodina. V minulosti som zlyhala v správaní. Chcela som mať viac voľnosti, preto som utekala a teraz mi je voľnosť odobraná. Zlepšila som sa v správaní. Naučila som sa počúvať dospelých, rešpektovať ich a vážiť si to, čo mi dávajú. Dobře vychádzam so všetkými dievčatami v skupine. Mojim cieľom v živote je dokončiť si školu a mať normálny život.

Silvia

Mojou záľubou je šport. Vystihuje ma hudba a mobil. Zlepšila som sa v správaní, lepšie sa učím, som lepšia. Naučila som sa mnoho nových vecí, o ktorých by som ani nepovedala, že existujú. Kamarátim sa so všetkými dievčatami v skupine. Mojou zásadou je slušnosť. V budúcnosti si chcem dokončiť školu, nájsť si prácu a žiť pekne. Majte sa!

Terézia

Ja rada pišem. Vystihuje ma túžba po bábätku. Zlyhala som v tom, že som nerešpektovala mamu, nechodila do školy. Keď sa vrátim domov, chcem ísť do roboty.

Laura

llll

Mojím koníčkom je upratovanie. Mňa vystihuje veľká rodina, túžba po manželstve a dieťati. V minulosti som zlyhala, lebo som nerešpektovala svojich rodičov. Naučila som sa tkat' a háčkovat', zlepšila som sa v správaní a v písaní. Som kamarátka so všetkými dievčatami a máme sa tu všetci radi. Chcem, aby sme sa nehádali a nebili a boli navždy kamarátky. V živote chcem dokázať najst' si nejakú robotu, aby som sa vedela postarať sama o seba aj svoju rodinu. Nechcem byť zlá voči svojim blízkym a kamarátom.

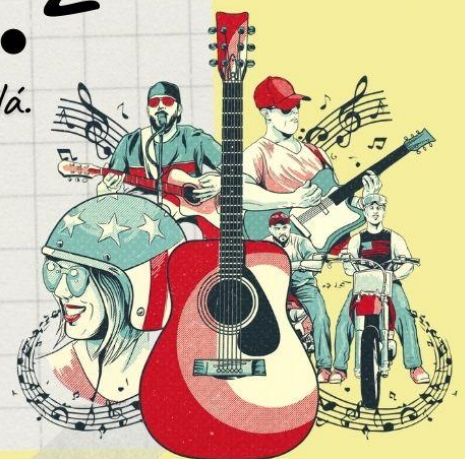
Slávka

Veľmi rada čítam. Túžim byť milovaná, mať veľa priateľov a milujúceho otca pre svoje deti. Doma som zlyhala, lebo som nechodila do školy, bola som vulgárna voči dospelým. Zlepšila som sa v učení, v správaní, naučila som sa veľa vecí, ktoré som nevedela, napríklad vyšívať a tkat'. Som kamarátka so všetkými. U druhých si vážim úprimnosť. Keď sa vrátim domov natrvalo, tak sa už chcem správať normálne a chcela by som si najst' aj dajakú prácu, keby sa dalo.

Michaela

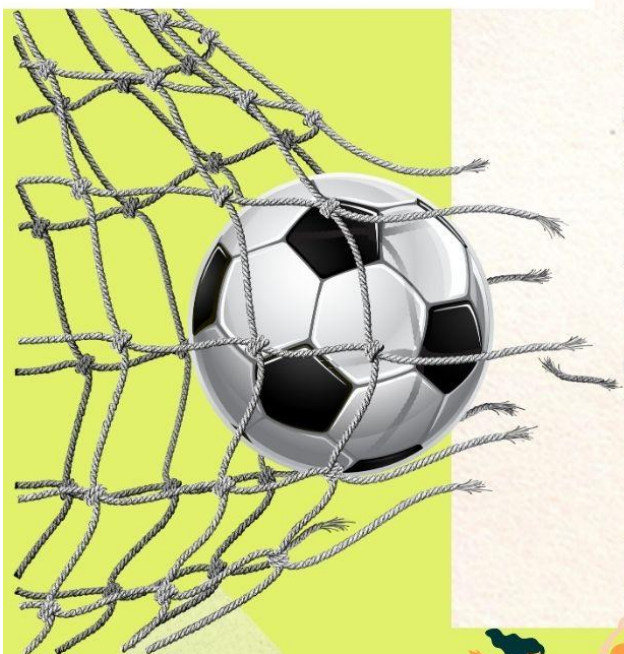
Ja veľmi rada spím. Mojou vášňou je hudba – je skvelá. V minulosti som zlyhala v tom, že som nepočúvala rodičov a nechodila som do školy. Zlepšila som sa v učení a v správaní. Na skupine mám len jednu najlepšiu kamarátku, Slávku. V živote si vážim osoby, ktoré sú úprimné a dôveryhodné. Mojím cieľom je dokončiť si strednú školu a najst' si prácu.

Kludia

Mojou veľkou záľubou je šport. Som spokojná, keď góly dávam a nie dostávam (nielen v športe). Vystihuje ma hudba. Zlyhala som v tom, že som nechodievala do školy, pila som, flákala sa a občas aj kradla, čo bolo nesprávnou vecou, pretože som sa dostala na Bankov. Ale každý urobí chybu, ktorú potom ľutuje. Všetky dievčatá v skupine sú mojimi kamarátkami. Rada robím žarty a náladu, keď sú iní smutní. U ľudí uznávam, keď sú dôveryhodní, otvorení a hovoria pravdu. U seba uznávam to, že som otvorená, viem povedať do očí, ak sa mi niečo nepáči. Moje životné motto: Vždy stáť pri svojej rodine a ochrániť ju pred všetkým zlým. Chcela by som si dokončiť strednú školu, aby som dostala výučný list a mohla si nájsť nejakú dobrú prácu, ktorá mi pomôže vyžiť v mojom živote tak, aby som mohla podporovať aj mojich rodičov, ako oni podporovali mňa, keď som bola malá. Deti chcem mať až vtedy, keď budem mať strechu nad hlavou, aby som im mohla dať to, čo som ja možno v živote nemala a dať im lásku a podporu tak, aby boli spokojné po celý svoj život.

Vanesa

Mojou záľubou je šport, tanec, obdivujem talentovaných ľudí v programe Česko Slovensko má talent. V minulosti som zlyhala v tom, že som nechodila do školy a nepočúvala rodičov. Zlepšila som sa v správaní (aj s mojim bratom). Naučila som sa veľa nových vecí – vyšívateľ, tkač, športovať. Vychovávateľia mi veľmi pomohli, aj učitelia v učení. Rozprávam sa so všetkými dievčatami, ale najviac s Viki. Viki mi pomáha a dohovára mi. Mám rada nielen ju, ale aj celú skupinu. V priateľstve je dôležitá vzájomná láska, pomoc, dôvera. Mojim cieľom je dokončiť si základnú školu a potom ísť na strednú, vyučiť sa a nájsť si prácu. Čím skôr.

GOOD
JOB!!

KNIHA ŽIVOTA. Live

30. marca sa konala celoústavná komunita, na ktorej sme mali MY, piata skupina, program, ktorý sme nacvičovali viac ako mesiac. S nácvikom sme začali 16. februára, v ten deň sme spoločne vytvorili prvú básničku z našej Knihy života. Básničiek sme potrebovali sedem, za každý mesiac strávený na Bankove jednu. Venovali sme sa tomu takmer každý deň a vôbec nás to nebavilo. Po týždni sme ich mali všetky a všetkým nám odľahlo. Okrem toho sme vyrábali kulisy a pripravovali sa na „tanec“ – zatiaľ iba psychicky. Počas jarných prázdnin väčšina z nás ostala v RC, tak sme mohli nacvičovať čítanie básničiek. Človek by povedal, že brnkačka, ale bolo to oveľa ťažšie. Napríklad Dávid text prvýkrát čítal 10 minút a my sme potrebovali, aby to zvládol za necelé tri minúty. Každý deň čítal svoju básničku 5 až 10-krát až sa ju napokon naučil naspamäť. No a keď to zvládol on, bolo jasné, že to dáme všetci. Takže básničky sme už vedeli a mohli sme sa vrhnúť na nácvik „tanca“ s plastovými fľašami. Nacvičovali sme každý deň v službách pani P. tak intenzívne, že sme od fliaš mali na dlaniach mozole. Pani P. často niečo nesesedelo, menili sme choreografiu, snažili sa zapojiť Dávida, ktorý nemá cit pre rytmus, nedokázal sa zladiť s ostatnými, pôsobil rušivo a rozptyľoval nás. Napokon sa podarilo angažovať ho ako „komparzistu“ s gitarou (preventívne iba rifľovou, aby svojou hrou nerušil ďalších účinkujúcich 😊). Najskôr sme nacvičovali v našej klubovni, od 21. marca v jedálni a asi sme zarmútili, znervóznil, možno aj nahnevali všetkých vrátnikov a kuchárky. Keď sme išli do jedálne, iba sa nešťastne opýtali, či zase ideme búchať. Hluk to bol naozaj veľký, preto všetkým odľahlo, keď nastal deň nášho vystúpenia na celoústavnej komunitě.

Na začiatku programu sme poukladali do radu 8 stoličiek a každý mal básničku na mesiac, ktorý sme spoločne prežili. Odrecitovali sme to niektorí zrozumiteľne, iní nie, väčšina hovorila ticho a veľmi rýchlo (chceli to mať čím skôr za sebou 😊), preto si básničky môžete na nasledujúcich stránkach v pokoji prečítať (aby ste pochopili, že všetko so všetkým súviselo).

Potom sme si dali na hlavy šatky a zobrali do rúk pet-flaše. S flášami sme bubnovali a tancovali do rytmu. Najlepšie bolo, že sme sa ani nepomýlili. Boli sme v riadnom strese, ale ten opadol a veľmi sa nám uľavilo, keď sme fláše hodili za chrbát a všetci nám tleskali. Mali sme trénu vystupovať pred celým ústavom, pred dievčatami a akoby toho bolo málo, boli tam aj štyri praktikantky.

Ado & pani Š.

Sme radi, že sme to zvládli a že sa to všetkým páčilo. Aj pani P. a pani Š. boli spokojné. Záležalo im hlavne na tom, aby sme my mali dobrý pocit z vystúpenia a myslím, že sa to im aj nám podarilo.

V SEPTEMBRI nás bolo šesť...
nie že by sme mali problém všetko zjesť.
Hoci sa nám Filip z prázdnin načas nevrátil,
tak, ako vždy, v RC-éčku sa na dobré obrátil.
Dávid Ferenc s nohou v sadre
po budove chodil,
keď sa geniálny nápad (utiecť)
v jeho hlave zrodil.
Jeho správanie bolo dobré,
ba priam ukázkové,
pokým sa nepokúsil uskutočniť
svoje plány "rozprávkové".
Desať dní na výbornú zvládol Noro,
no potom nás toxickými rečami
otrávil skoro.
Predsavzatia mal veru krásne,
no pomaly sa menili
na holé básne.
Tibor a Filip, naši šiestaci
novopečení,
zo školských prác
neboli práve nadšení.
Keď nimi nervy zmietat' začali,
aj stoličky zo strany
na stranu lietali.
Nezraniteľní ozaj
silné príbehy mali,
povedali, aby sme to ani my
nikdy nevzdali!
Musíte uznať... v septembri
sme si všetci dobre viedli.
Skoro sme od tej dobroty
do neba vzlietli...

Keď mesiac OKTÓBER nadišiel,
Dávid Ferenc nám odišiel.
Filip nezvládol poslušnosti test
a za bitku si (žiaľ) vyslúžil trest.
Dávidovi na čele rozkvitla modrina,
veru, nezakryla by ju ani dlhá ofina.
Aj keď veľa vecí robiť odmietal,
stále dostatok "dobrých bodov" nazbieral.
Norovi akoby zrazu všetko vadilo,
náladu v skupine nám to miestami kazilo.
Tibor a Filip, tak to je parta!
Škoda, že im v učení nesadla karta.
Do októbrovej súťaže
sme sa všetci zapojili,
krásny strom života
sme spoločne vytvorili.
Športových turnajov sme sa zúčastnili,
na rôznych priečkach sa umiestnili.
Našťastie sme zlým hodnoteniam
predišli a na prázdniny
sme všetci s radosťou odišli.
Napokon sme sa rozlúčili
aj s Norom, čím sme dali
mesiacu október zbohom.
NOVEMBER sa začal
veľkým treskom,
pri trojkároch sme sa museli
vyhýbať hromom, bleskom.
Spočiatku to bolo v pohode,
veci fungovali po vzájomnej dohode.
Idylka po pár dňoch skončila
a v skupine zavládla nálada nemilá.

Trojkári zavádzali nové praktiky,
čudovali by ste sa, aké sú to taktiky.
Každý deň pred večierkou
"tlačové konferencie",
požičiavanie šatstva, posmešky
a iné provokácie.
Martin Dužda, veľký boss,
rozhodne sa nesprával ako hosť.
Dávida on napadol
a tak z našej skupiny vypadol.
Tvorili sme anjelikov na charitu,
mali sme z toho super aktivitu.
Vyrábali sme z dreva ozdoby,
pílili a šmirglovali do rôznej podoby.
Dušanova mamka nosila sladkostí
za dve tašky, všetci sme sa tešili,
keď sa Dušan zachoval bratsky.
Jednu sobotu sme si skvele užili,
po obchodoch sme celý deň chodili.
Vecné dary, to je super vec,
zišiel by sa aj lietajúci koberec.
Ten sme však nikde nezohnali,
s plnými taškami
na Bankov sa vrátili.
Vanesa a Daniela k nám
na prax prišli, teraz vieme,
že vtedy navždy neodišli.
Láske, priateľstvu a tolerancii
sme sa učili v programe
Stop diskriminácii.
Ústavom znela bankovská kapela,
užili sme si atmosféru, akcia to bola veselá.

Začal sa DECEMBER,
posledný mesiac v roku,
hoci sa snažíme,
stále sme bez pokroku.
Zručnosti a šikovnosti
na rozdávanie máme,
v dobrom správaní však nevyvíkame.
Presvedčte sa aj vy sami,
že predsa niečo pekné
zostáva za nami.
Aby sme pred Vianocami
druhých potešili,
darčeky na vianočný večierok
sme pripravili.
Turnaj v stolnom tenise
prekvapivý výsledok mal,
Aďo najlepšie umiestnenie
nečakane získal.
Každý deň hracie kamene rozdáme
a slávny rummikub
do zbláznenia hráme.
Medzi trojkármí a päťkármí
je nálada dobrá,
no po odchode vychošiek
dráma sa odohrá.
Aďo - inak veľká flegma,
vie ukázať, aká je v ňom šelma.
Dávid všetkých ľahko vytočí,
aj pri dievčatách
hranice rád prekročí.
Filip Demek osobnú krízu mal,
preto aj na zlé správanie sa dal.
Nové MY a nový rok,
hádám urobíme lepší krok.

Na prázdninách sme všetci boli,
priniesli sme prúser nový.
Dvoh musela polícia chytať,
trom museli asi zle hodinky tikať.
Nový rok sme trestami začali,
pokarhanie sme "úspešne" získali.
Aďo, Dušan a Filip zabudli na zásady,
teda užili sme si ich nálady.
Trvalo to dva dni a jednu noc,
nezabrala ani dospelých pomoc.
Aďo sa opäť víťazom stal,
v nožných kolkoch šťastie mal.
Florbalového turnaja
sme sa zúčastnili,
na druhom mieste sa umiestnili.
Chlapci už nedokážu Dávída vystáť,
lebo nevie s provokáciami prestať.
Aj Kevinovi sa často niečo nepozdáva,
preto sprosté slová nám rozdáva.
Potom v kúte ľutuje,
polepšiť sa sľubuje.
Ani v JANUÁRI sme nelenili,
v pletení košíkov sme sa osvedčili.
Maľovanie podľa čísel,
to nie je sranda,
v päťke, zdá sa, lenivá je banda.
Aďa, Tibora a Filipa to však baví,
nekonečná práca ich nikdy neunaví.
Viete, čo je obraz diamantový?
Dali sme ho robiť Demekovi.
Presedel pri ňom dlhé hodiny,
čas rýchlo bežal a išiel na ďalšie
prázdniny.
V učení sa našim šiestakom
už lepšie darí,
hoci, stane sa,
že aj nespokojnosť sa im zadarí.

Na začiatku FEBRUÁRA
zažili sme úspech,
Aďo s Filipom
priniesli skupine prospech.
V stolnom tenise dvojhou sa presadili,
všetkých súperov suverénne zosadili.
Daniela s Vanesou nás nesklamali,
opäť k nám na prax zavítali.
Pomáhali nám so všetkým ako vedeli,
aj pri knihe života s nami sedeli.
Fašiangový čas bol tu zas,
karneval neobišiel ani nás.
Masky boli super-krásne,
dali by sa o nich písať básne.
Traja si vyskúšali,
aké je byť v koži kovboja,
Aďo konkuroval všetkým čertom
a to bez boja.
Dávid ako kocúr v čizmách bol,
Harry Potter
čarovným prúťikom mávol.
Filip Giňa ako veselý klaun
najväčší úspech u všetkých mal.
Pätnásty február - nečakaná novina,
už sme ako jedna veľká rodina.
Neexistujú už trojkári a päťkári,
sme všetci spolu,
tak nech sa nám darí!
Pán Jožko povedal,
že aj pochvaly by sme mohli mať.
V päťke o tom môžeme
akurát tak snívať.
Pani Pé a pani eš
sú kapitola sama o sebe,
pochvala je u nich vzácnjšia
než výhra v zrebe.

Keď jarné prázdniny skončili,
my sme už šiesty mesiac spolu prežili.
Áno, v MARCI sme sa aj na krátko rozišli,
lebo niektorí na prázdniny domov odišli.
No tí, čo sa z rôznych dôvodov nedostali domov,
v ústave ani zďaleka nemali pohov.
Na výletoch preverili kondičku,
čerstvým vzduchom prečistili hlavičku.
Trestom sa nevyhli dvaja omeškanci,
dobré im bolo pri rodinnom tanci.
Čas beží, školský rok sa kráti,
čo sme doteraz dali, raz sa nám vráti.
Mali by sme zmeniť, čo zmeniť vieme,
i keď sa pritom často aj nadrieme.
Zabudnime na posmešky a provokácie,
prestaňme sa stavať dospelým do opozície.
V živote by sme nemali myslieť len na seba,
dôležité je, koľko kamarátov máme vedľa seba.

*Kamaráti, ti nechodia nikdy žalovať,
neklamú a nedokážu len tak sľubovať.
Kamaráti, ti sa nesmú nikdy spolu biť,
kamaráti musia ťahať za spoločnú ríť.
Kamarát vie nielen brať,
no dokáže aj veľmi veľa dať.
Kamarát má kamaráta
ako brata rád,
a to by mal mať
na pamäti
každý jeden z nás.*

ROMATHAN

ČRIEVICE
GRÓFKY
MARICE

Nico bol huslista cimbalovej kapely, ktorá hrávala na zámku grófkya Marice v období Rakúsko-Uhorska. Lúbil Saru, ktorá ho však odmietala, lebo čakala na bohatého princa na bielom koni. Nico sa vybral do sveta hľadať poklady, ktoré Sara od neho žiadala – jedinečný kvet a zlaté črievice. Všetko našiel v ďalekej zemi, kde žila grófkya Marica a tá Nicovi darovala svoje zlaté črievice. Pokým bol Nico preč, Sara si uvedomila, ako veľmi ho ľúbi a už netúžila po bohatstve a zlate, chcela len, aby bol Nico s ňou. No a samozrejme, keď sa vrátil, bez váhania sa zaňho vydala.

Všetko bolo tak, ako má byť.

Dňa 30. marca 2023 po obede nám pani Helenka povedala, že ideme celá skupina do divadla. Jasná vec, že sme sa veľmi tešili. Ako najlepšia skupina sme si to zaslúžili. Po celoustavnej komunite sme vyrazili. Z električky sme vystúpili na Maratóne mieru a zastavili sa v Lidl Urban. Tam sme si kúpili sladkosti. Pomaly sme sa presunuli do divadla a čakali na chlapcov a pani Š. V divadle sme neboli len my, Bankováci, ale aj ZŠ Požiarnická. Prišla aj pani riaditeľka a pán M. Okrem divadla sa mi páčilo aj to, že z centra mesta sme sa pešo prešli až do Čermela (3,5 km). Počasie bolo výborné, prechádzka príjemná.

Predstavenie sa volalo „Črievice grófkya Marice“. Keď začalo vystúpenie, veľmi som bola zvedavá, aké to bude. Rozhodne sa oplatilo prísť, bolo to krásne. Herci v pestrofarebnom oblečení spievali a tancovali, hovorili rómsky aj slovensky, hudobníci hrali. Najviac sa mi páčili hlavné postavy – Sara a Nico – a láska, ktorú prežívali (aj ja by som chcela niečo také zažiť). Celé predstavenie bola vlastne taká smutná rozprávka (niektoré si aj poplakali), ale so šťastným koncom. Išla by som znova, bol to krásny zážitok pre mňa aj pre všetkých ostatných.

Ajka

Niečo o láske ...

Láska je krásny pocit, ale nie vždy taký krásny, ako si myslíme. Niekedy je láska bolestná a krutá, vie ublížiť tak silno, že človek je schopný kvôli nej sa aj zabiť. Láska je ako droga, dokáže človeka ovládať a prinúti ho urobiť čokoľvek pre osobu, ktorú miluje.

Ak sa zamilujete do chlapca až tak, že bez neho nemôžete byť ani sekundu, myslíte si, že je ten pravý a že navždy s ním ostanete ... ale nie vždy to tak je. Láska vie aj sklamať a zradiť tú, ktorá sa dá namotať sladkými slovami od svojho priateľa (teda frajera), že vždy s ňou bude. Ale napokon ju zradí. Nie vždy to tak je, ale stáva sa to. V živote treba s tým rátať.

Netreba sa spoliehať na jedného chalana, ktorý vám zamotá hlavu a odhodí vás ako handru a bez ohľadu na to, či plačete alebo si ubližujete, on vás už nepotrebuje, nezaujímate ho. Jednoducho, niektorí chlapci sú takí, dievča len využijú a odkopnú ako loptu preč. Nevedia si vážiť odovzdanosť a vernosť dievčata. Nevážia si dievča, ktoré robí a odpúšťa viac, ako by mala.

Občas je chyba aj u dievčat, že nestačí im jeden chalan, ale predvádzajú sa, že ony majú na to mať každý deň iného chalana. To nie je správne. Ako sa hovorí: jedného môžete milovať a ostatných iba ľubiť. Naraz dvoch chalanov sa nedá milovať, nedokázate cítiť k obidvom to isté, to je nemožné. Lebo iba k jednému ste dôverná a veríte mu viac, ako sebe samej. Ak máte frajera, ani nepotrebuje mať kamošov. Hovoríte si, že vám stačí iba on a jeho láska. Nevnímate svet normálne, akoby sa točil iba okolo vás. Myšlienkami ste inde. Myslenie dokáže človeka zabíjať. Občas vám napadne jedna myšlienka, nad ktorou uvažujete, rozhodujete sa, či je správne urobiť to, či ono ... no je to iba vo vašej hlave, je to vaša fantázia, ktorú prežívate myslením. A potom sa to z vašej hlavy vymaže, akoby sa nič nestalo.

Ak stretnete chalana, ktorý je pre vás všetkým, nikdy oňho nechcete prísť, vždy ho chcete mať pri sebe a chcete ho mať iba pre seba, máte strach, že oňho prídete. Ak ste zamilované do jedného chalana a zrazu to medzi vami skončí, tak je ťažké si nájsť iného, pretože napriek jeho chybám, milujete iba jeho. Možno to po čase prejde, tá bolesť v srdci, ale kúsočky spomienok, na ktoré sa ťažko zabúda, ostanú po ňom v srdiečku. Ak bol vašim prvým, navždy bude prvou láskou, budete spomínať naňho a spoločné zážitky s úsmevom na tvári. Chlapcovi verte až vtedy, ak vám dá najavo, že vás miluje, keď vám lásku prejaví.

*Niekedy o lásku treba bojovať,
pretože láska je boj.*

*Bez lásky sme nič,
s láskou sme niečo.*

*Niekedy ma láska robí
šťastnou, občas smutnou.*

*Láska nespočíva v tom,
že pozeráme jeden na
druhého, ale že pozeráme
dvaja rovnakým smerom.*

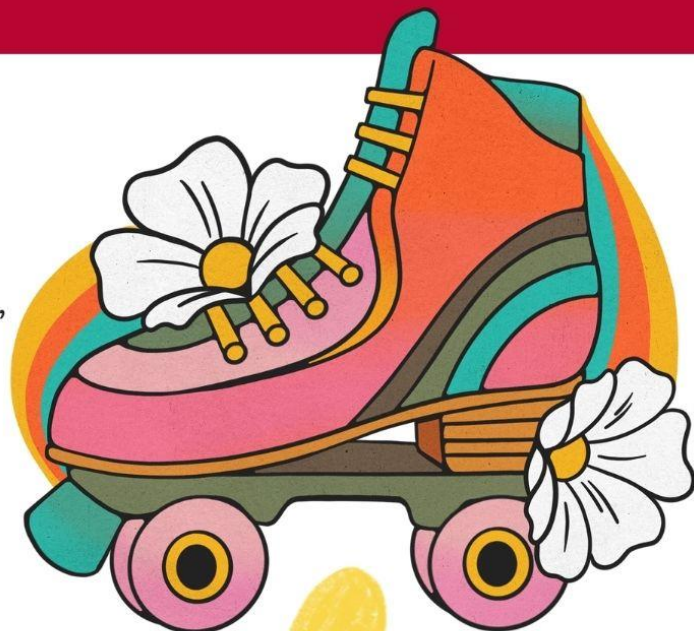
*Neodhádzajte lásku od
seba, je jej tak málo na
svete.*

Od zalúbenej Klaudušky

P O K O J

Najväčší pokoj máš,
keď ho i ty sám dáš.
Najväčší nepokoj nám spôsobujú mreže,
rajóny a hospodársky deň,
keby toto nebolo,
bol by to náš najkrajší sen.
Aj keď málo jedla v RC dávajú,
pokoj máme, keď sa ostatní
medzi sebou nehádajú.
Dobry pokoj máme aj vtedy,
keď sa všetko vyrieši,
veď je známe, že ticho všeličo vylieči.
Dobry pocit máme,
keď druhým pomáhame.
Bez rodiny nám je smutno,
trápi nás to a je nám drsno.
My, päťka, sme dobrí v boji,
ale radšej sme
v blahodarnom pokoji.

Ado

L Á S K A

Láska môže byť medzi
príbuznými a priateľmi,
milujeme sa, máme sa radi
a sme si verní.

Láska nemôže byť bez dôvery,
keď ju zradíme,
zanechá to v srdci diery.

Mať rád druhého viac ako seba,
správať sa k nemu, akoby prišiel z neba.

Láska k športu, práci, jedlu,
naše schopnosti nás k tomu vedú.

Láska ide cez žalúdok,
je sladšia ako zákusok.

Pre lásku urobíme čokoľvek, veď hory prenáša,
naše srdce sa pritom v oblakoch vznáša.

Niekedy znamená aj sklamanie,
plač, smútok, bolesť a hlavne trápenie,
ale predsa sa udobríme a to je dobré znamenie.

Láska začína mladostou,
spája sa s radosťou.

Vzťah je ako výťah, raz ste dole a raz hore,
tolerujete sa a máte veľa pevnej vôle.

Láska znamená milovať a mať rád každého,
hlavne svojho blížneho.

Aj keď nám srdce praská,
v srdci nám ostatne naša najväčšia láska.

Ado & Kevin

PEACE + LOVE

Ja by som bol najradšej doma, ale keďže nemôžem, určite chcem byť radšej v reedukačke ako v base.

DOMINIK O NÁVŠTEVE OTCA

Rád by som vám povedal o svojej návšteve otca. Bol som za ním v base s pani psychologičkou. Pred návštevou som mal trochu trému, lebo som otca dlho nevidel. Keď som ho uvidel, tešil som sa a sme sa objali. Vyzeral inak, mal menej vlasov. Ani som nevedel, o čom sa s ním mám rozprávať, kde mám začať. Začal rozprávať môj oco. Pýtal sa ma na rodinu, rozprával nám, ako sa v minulosti o nás staral. Spomínal aj na svoju minulosť, ako pracoval v Rakúsku, kde sadil stromčeky. Hovoril aj mne, aby som sa učil a našiel si po skončení školy ubytovanie a prácu. Lebo život vonku je ťažký. Veľmi mi dohovárал, aby som sa v ústave dobre správal, počúval dospelých a pomáhal im: „Lebo, keď oni budú k tebe dvakrát dobrí, ty bud' trikrát.“ V base je to nuda, nič sa tam nedeje. Na izbe sú deviati. Vonku môže ísť na dve hodiny, ale len v areáli. Návštevu môže mať len raz za mesiac.

Keď učitelia videli, akú knihu držím v rukách, hovorili mi, že je to veľmi ťažké čítanie, že by som si mal vybrať niečo iné. Ja som napriek tomu (alebo práve preto) pokračoval v čítaní. Ved' som knihu mohol kedykoľvek odložiť a nechať tak. Ja som to však neurobil a silný príbeh ženy, ktorá prežila štyri koncentračné tábory aj Mengeleho pokusy, som neprestal čítať.

Po prečítaní prvých dvoch strán som si povedal: „Fúha! Ako rýchlo môže človek prísť úplne o všetko.“ Nacistickí vojaci triedili Židov, rozhodovali o ich živote a smrti – kto pôjde do plynu a kto pracovať. Viola (hlavná hrdinka príbehu) mala „šťastie“, lebo doktor Mengele si ju vybral na svoje diabolské pokusy, pri ktorých jej chcel spôsobiť neplodnosť. Chvalabohu sa mu to nepodarilo.

Viola koncentračný tábor prežívala veľmi ťažko, stále spomínala na rodinu, rozmýšľala, čo je s nimi. Hlavne s bratom Alexom. Napokon sa dozvedela, že od vyčerpania zomrel na fronte, keď kopal zákopy pre chorých vojakov. O druhom bratovi nevedela nič.

MENGELEHO

Skutočný príbeh Slovenky,
ktorá prežila
štyri koncentračné tábory

DIEVČA

Viola Stern Fischerová

Veronika Homolová Tóthová

Häftlings-Personal-Ka

Überstellt

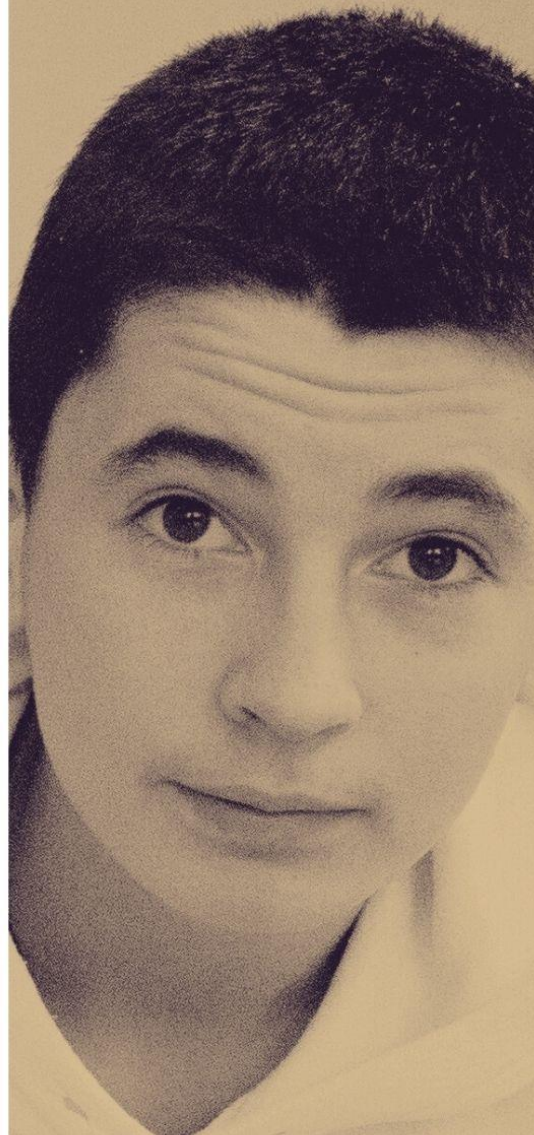
am:		an:
am:		an:
am:		an:
am:		an:
am:		an:
am:		an:

Nikdy nezabudnem na príbeh 2-ročného chlapca, ktorého Mengele týral, nedal mu jesť, stále mu hovoril, že nemôže tak veľa jesť, zamykal ho samého v tmavej miestnosti. A on veľmi plakal, lebo bol hladný, vystrašený a sám.

Potom Violu premiestnili do iného koncentračného tábora, tam opravovala poškodené káble. Blížil sa rok 1945 a väzni sa dopočuli, že vojna sa končí a budú oslobodení. Práce bolo čoraz menej, aj dozorcov ubúdalo.

Deportovali ich do ďalšieho tábora, tam už boli dozorcovia celkom v pohode, asi preto, že sa blížil koniec vojny. Jeden dozorca si nakoniec, neviem ako to nazvať, Violu obľúbil? Bol k nej normálny, príjemný. No ale do tábora nabehli nacisti, ktorí boli veľmi zlí. Dozorcom prikázali, aby spočítali všetkých väzňov a vyviedli ich pred tábor. Väzňov bolo veľmi veľa, mali sa pešo presunúť do iného tábora, ktorý bol veľmi ďaleko. Bol to vyčerpávajúci pochod smrti - tých, ktorí nevládali a prestali chodiť, na mieste zabíjali. Keď sa im nad hlavami objavilo lietadlo, skrývali sa pod stromy, lebo nevedeli, akému štátu patrí. Stále kráčali, keď bola tma, dali si v lese prestávku. Tam sa Viola aj s ďalšími ženami rozhodla pre útek. Báli sa, aby ich nacisti nezapočuli alebo nepustili na nich psov, či nezačali na nich strieľať. Ale podarilo sa im to, utiekli, ani nevedeli kam. Keď bolo ráno, prišli k nejakému statku. Po dlhej chôdzi boli veľmi vyčerpané. Zaklopali na dvere, otvorila taká pani, ktorá sa nepríjemným hlasom opýtala, že čo chcú. Ženy ju požiadali o vodu a trocha jedla, že utiekli z koncentračného tábora. Ona im dovolila napiť a najesť sa z misiek pre psa. Keď som to čítal, riadne mi to prečistilo žalúdok. Ženy odišli smerom na Slovensko. Rozdelili sa, popriali si veľa šťastia a každá išla tam, kde bývala.

Keď Viola dorazila do rodného Lučenca, zaklopala na dvere domu, v ktorom volakedy bývala. Otvorila jej pani, ktorá bola kedysi ich susedkou. Virole povedala: „Ty tu už nebývaš, ty Židovka. Pochtivý občan aby sa teraz bál, že ho vysťahujú na ulicu! Koľko vás ešte prílezie?“ A treskla dverami. Viola si sadla na schody a rozplakala sa. Išla na poštu, aby zistila, či žije jej brat. Zistila, že Ďuri žije. Bežala k domu, ktorý bol napísaný na odkaze, zaklopala na okno a on cez neho vyskočil. Neveril vlastným očiam. Silno sa objali. Mali si toho dosť čo povedať. Viola s bratom začali spolu študovať, navzájom si pomáhali. Viola si našla muža a mala s ním dve deti.

Pri čítaní knihy som mal všelijaké pocity. Kniha ma zaujala.

BOL SOM ZVEDAVÝ, čo bude ďalej.

PREŽIVAL SOM SMÚTOK, keď sa Viola dozvedela zlé správy o príbuzných, keď strácala nádej, že niekto z nich je ešte medzi živými.

MRAZILO MA NA CELOM TELE pri opisoch brutálneho zaobchádzania s deťmi.

POCÍTOVAL SOM LÚTOSŤ, keď som čítal o krutom správaní Violiných bývalých susedov a priateľov.

MAL SOM RADOSŤ, že napriek všetkej hrôze, ktorou si Viola prešla, napriek zúfalstvu, ktoré prežívala, po vojne našla aspoň jedného brata živého a mohla mať aj deti.

Filip

GALÉRIA ALEBO SOCHÁRSKY ATELIÉR?

5. mája sme boli v galérii. Išlo nás tam osem, iba tých najlepších detí – Dominik, Kevin, Vanesa, Viki, Imro, Braňo, Laco a ja, Slávka. Bolo to veľmi zaujímavé, niečo také sme videli prvýkrát. Rozprávanie pána, ktorý nás galériou sprevádzal, ma až tak nebavilo. Ale na vlastné oči sme mohli vidieť prácu jednej sochárky a to bola fakt pecka. Ten pán nám rozprával o tom, že stále chodí do Bankovských lesov a zbiera v nich odpadky, z ktorých potom tvorí umelecké diela. Ukazoval nám rôzne obrázky a fotky a dal nám aj hlinu, aby sme si vyskúšali prácu s ňou. My sme si vymodelovali srdiečka. Tiež nás pozval na Deň otvorených dverí 25. mája, tak sa teším, že tam pôjdem znova.

Slávka

VÝCHODOSLOVENSKÁ
GALÉRIA

Umenie má v ľuďoch vyvolať emócie a zanechať intenzívny dojem. Pokiaľ sa autorovi podarilo prinútiť vás premýšľať o jeho diele aj dlho po výstave, odviedol vynikajúcu prácu, ktorá ovplyvní ďalšie generácie.

Zaujímavým odvetvím je vytváranie hodnoty z nepotrebných a vyhodenených vecí, ktoré so sebou často prinášajú dôležité posolstvá. Dnes je recyklácia veľmi dôležitá.

Sochár, ktorého výstavu sme navštívili, použil predmety, ktoré našiel v lese, dokonca u nás na Bankove. Navyše zo starých sudov vytvoril nosič zvukov. Do sudov vložil malé motorčeky, ktoré vydávajú nádherné tibetské zvuky. Na povrchu suda sú písané meditačné mantry k hudbe. Tá hudba je súčasťou predmetu vytvoreného zo sadry a z nerastov.

RB

ŠPORTOVÁ OLYMPIÁDA

2023

Tak, ako každý rok, aj teraz sme si preverili športový talent našich žiakov v atletických disciplínach a v kolektívnych športoch počas Olympiády 2023. Štyri atletické disciplíny – beh na 60 a 800 alebo 1500 metrov, skok do diaľky a vrh guľou – žiaci absolvovali počas vyučovania. Chlapci si museli odbehnúť dlhú trať ešte raz, lebo po prvom pokuse chýbalo viacero časov. Im to nevadilo, boli radi, že si zlepšili kondičku a viacerí aj časy. Nasadenie a angažovanosť žiakov bola mimoriadne vysoká. Počas pretekov sa snažili o čo najlepšie výkony, zaujímali sa o výsledky, priebežné poradie, tešili sa aj z malých úspechov. Mnohí podávali fantastické výkony, ktorými dospelých prekvapili a seba samých šokovali – takéto úspechy nečakali.

Olympiáda vyvrcholila kolektívnymi hrami a stolným tenisom prvý májový piatok a sobotu. Pri futbale prekvapila a chlapcov zasľachovala a nahnevala aj potrápila svojimi pohotovými a efektívnymi reakciami v bráne postavená Laura, vďaka ktorej dievčatá prehrali všetky zápasy so skóre „iba“ 4:21 (keby Laura v každom zápase nezabránila ďalším minimálne piatim gólom, skóre by bolo 4:40). V súťaži 13 jednotlivcov v stolnom tenise sa odohralo celkovo 23 zápasov; každý súťažiaci hral minimálne dva zápasy. Súťaž priniesla niekoľko nečakaných postupov, zvrátov a víťazstiev.

Filip po dvoch setoch vyradil z kola víťazov nasadeného Adá. Dominik sa s Filipom stretol v zápase o prvé miesto. Po troch setoch napokon zvíťazil najmladší účastník stolno-te-

nisového turnaja – Filip (aj keď víťazstvo nebolo až také jednoznačné, lebo tri zo štyroch zápasov hral na tri sety). Dominik po nasledujúcej prehre v kole porazených nakoniec skončil ako štvrtý. Aďo po úvodnej prehre „chytí správnu vlnu“ a po ďalších troch víťazstvách obsadil druhé miesto. Braňovi „sadla karta“ (vdáka postaveniu v pavúkovi). V kole víťazov ho v druhej hre vyradil medzi porazených Paľo, ktorý napokon skončil siedmy a Braňo sa s tromi víťazstvami a dvomi prehrami dostal až na tretie miesto. Prekvapením bola aj Klaudia, ktorú vyradil Braňo až v piatom odohratom zápase.

Zápasy v nohejbale mali očakávaný priebeh (z víťazstva sa tešili uční), okrem dvoch zápasov sa vo všetkých o výsledku rozhodlo po dvoch setoch. Nenudili sme sa ani pri zápasoch dievčenskej skupiny - už to nebola iba prekopávaná, zakopávaná, vykopávaná, lebo Klaudii a Silvii sa viackrát podarilo elegantne zahrať loptu do poľa súpera.

Záverečnou bodkou športových súťaží bol exhibičný zápas v nohejbale medzi vychovávateľmi (pani P., pán D. a Dominik) a výberom žiakov. Po piatich setoch zápas skončil jednoznačným víťazstvom žiakov (vychovávateľa boli úspešní iba v jednom sete).

V úplnom závere olympiády tí najúspešnejší boli ocenení diplomom a vecnou cenou, užili si stupne víťazov a aplauz fanúšikov. Mnohí z nich prvýkrát zažili pocity jedinečnosti, úspechu, spokojnosti so sebou samým, mali príležitosť stať sa šampiónmi.

Olympiáda prebehla bez zranení a priestupkov hráčov; disciplína súťažiacich (aj divákov) veľmi dobrá, Bankováci neskrývali radosť z možnosti spoločne tráviť čas mimo budovy pri súťažiach aj pri neorganizovanej, vychovávateľmi iba dozorovanej činnosti.

OLYMPIJSKÉ NAJ...NAJ...NAJ...

NAJÚSPEŠNEJŠOU ŠPORTOVKYŇOU RC sa stala Klaudia – v olympijskom bodovaní získala 24 bodov za dve prvé miesta a dve druhé miesta v atletike a piate miesto v stolnom tenise. (Na druhom mieste sa umiestnil Aďo s 21 bodmi, na treťom mieste s 20 bodmi sú Braňo a Kevin.)

NAJÚSPEŠNEJŠÍM DRUŽSTVOM V ATLETIKE (aj celkovo) je družstvo 5. skupiny, v ktorej sú zastúpení športovo nadaní žiaci z každej vekovej kategórie.

NAJŠIKOVNEJŠÍCH BRANKÁROV malo družstvo 5. skupiny (v bráne sa striedali Dušan a Tibor), ktoré počas turnaja v minifutbale inkasovalo iba 4 góly (uční a družstvo 2. skupiny dostali 9 gólov, družstvo 3. skupiny 13 gólov).

NAJMLADŠÍM ÚČASTNÍKOM OLYMPIÁDY A ZÁROVEŇ NAJÚSPEŠNEJŠÍM ŠPORTOVCOM v atletických disciplínach v kategórii žiakov nielen do 13, ale aj do 15 rokov je Kevin. Je pozoruhodné, že svojimi výkonmi „predbehol“ väčšinu súťažiacich žiakov v kategórii do 15 rokov – v šprinte bol rýchlejší ako 8 ďalších súťažiacich (lepší čas mal iba Paľo), vo vytrvalostnom behu bol lepši ako siedmi od neho starší chlapci (iba dvaja boli rýchlejší), výkonom v skoku do diaľky „preskočil“ šiestich (lepšie skočil Braňo a Filip) a vo vrhu guľou traja 13-15-roční chlapci mali horší výkon ako on.

NAJÚSPEŠNEJŠÍM ŠPORTOVCOM V KATEGÓRII NAD 15 ROKOV sa stal Aďo - v olympijskom bodovaní získal 21 bodov za prvé, druhé, tretie a šieste miesto v atletike a druhé miesto v stolnom tenise. (Na druhom mieste sa umiestnil Mišo s 18 bodmi, na treťom mieste s 12 bodmi sú Gabo a Dominik)

Chlapci z 5-ky a pani Š.

PRIPRAVENÍ PRE ŽIVOT

Projekt PRIPRAVENÍ PRE ŽIVOT vznikol a realizoval sa v spolupráci s Nadáciou SPP.

Viete, ako sa vyrába vtáčia búdka? Na začiatok je dobré zavolať si odborníka. Beseda bola veľmi zaujímavá a poučná - pani Ing. J. Fabiánová z Mestských lesov Košice nám vysvetlila, že zhotoviť búdku pre vtákov nie je také jednoduché, ako sme si mysleli. Dôležitý je aj výber vhodného materiálu a nástrojov, ktoré sme zakúpili z financií získaných z projektu SPP. Právme to - Pripravení pre život. Šikovné ruky a chuť pracovať nám nechýbali a tak sme sa pustili do práce. A keď nastal ten správny čas, vtáčie búdky a krmidlá sme zavesili na stromy v okolí Bankova. SB

Nadácia **SPP**

5 otázok pre pani vychovávateľku *Nicol*

PREZRAĎ ČITATEĽOM BANKOVÁČIKA NIEČO O SEBE.

Momentálne som študentkou vysokej školy a zároveň vychovávateľkou na Bankove. Veľmi rada varím a sem tam aj niečo napečiem, ale v pečení nemám až také úspechy ako vo varení. Vo svojom voľnom čase sa venujem folklóru, spevu, zvykom a tradíciám našich predkov, starých a prastarých rodičov. Spoločne so spolusúboristkami sa snažíme vyhľadávať pôvodné piesne, odevy a zároveň si radi vypočujeme od starších občanov, ako to kedysi u nás bolo. Snažíme sa podávať ľuďom folklór, ktorý ich vráti v čase späť a ktorý je čo najviac autentický. Tiež si rada zahrám na gitare a to najmä v kostole, kde spievame s naším zborom na svadbách, omšiach, slávnostiach, adoráciách a tak oslavujeme Boha. Viera a Boh je pre mňa základný pilier života, ktorý ma posúva vpred a zároveň dáva môjmu životu aj zmysel.

AKO SI OBJAVILA SVOJE POVOLANIE?

Ako malá som chcela byť herečkou, speváčkou, lekárkou alebo učiteľkou. Postupne sa moje ambície redukovali až po strednú školu, kde som sa rozhodla, že chcem byť učiteľkou. Spočiatku som si nahovárala, že by som mohla byť aj lekárkou, no po jednom roku aktívneho študovania chémie a biológie som si povedala, že to asi nebude pre mňa. Keď som si dávala prihlášku na vysokú školu, môj zámer bol vyštudovať za učiteľku na prvom stupni, no objavila som odbor, ktorý bol v kombinácii so špeciálnou pedagogikou. Vedela som, že to bude pravdepodobne náročnejšie, ale mňa nejak náročnejšie veci priťahujú (alebo ja ich?). Minulý rok som úspešne dokončila bakalárske štúdium, počas ktorého som sa uistila v tom, že byť učiteľkou/vychovávateľkou je to, čo ma bude v živote naplňovať. Počas štúdia som najviac inklinovala ku špeciálnej pedagogike, v ktorej som videla najväčší zmysel. Verila som a dodnes verím, že v tejto oblasti budem svojím pôsobením najviac užitočná a nápomocná tým, ktorí to veľmi potrebujú.

KEDY SI SPOKOJNÁ SAMA SO SEBOU A KEDY NAPOSLEDY SI BOLA NA SEBA NAOZAJ HRDÁ?

Ja sa snažím žiť celý život tak, aby som bola so sebou spokojná. Hoci v niektorých chvíľach sa na seba hnevám a nie som so sebou spokojná, s odstupom času zistím, že to tak malo byť. Všetko, čo mi Boh posielal do života, má nejaký význam. Hoci daným veciam v konkrétnom momente nerozumiem, postupne sa to vykryštalizuje tak, že to dáva zmysel. No najväčší pocit spokojnosti samej so sebou prežívam vtedy, keď viem, že ľudia okolo mňa sú spokojní a šťastní mojím pričinením. Zároveň aj vtedy, keď sa mi podarí dosiahnuť nejaké moje maličké životné ciele. Jeden z významných momentov v mojom živote, kedy som na seba bola naozaj hrdá bol ten, keď som dokončila bakalárske štúdium a samú seba som presvedčila o tom, že vo mne naozaj niečo je. Ďalším nedávnym šťastným momentom v mojom živote bola účasť na súťažnej prehliadke folklórnych spevov, na ktorej sme s naším súborom zvíťazili a postúpili ďalej. Bola som a stále som neskutočne hrdá na to, že môžem byť súčasťou tohto kolektívu. A samozrejme v neposlednom rade som najviac hrdá sama na seba za to, že som v živote našla svoju druhú polovičku, ktorá sa koncom minulého roka stala neoddeliteľnou súčasťou mňa. Avšak nič v mojom živote nie je len na mne. Bez Boha a bez ľudí okolo seba by som nevedela svoj život naplniť a byť na seba hrdá.

AKÚ SUPERSCHOPNOSŤ BY SI CHCELA MAŤ A PREČO?

Superschopnosť? Vybrať si jednu je ťažké. Ale keby som naozaj mohla disponovať nejakou superschopnosťou, bola by to asi schopnosť zasievať do ľudí semienko nádeje a dobrej nálady. V živote všetkých ľudí existuje mnoho problémov a trápení a ja si myslím, že s nádejou na lepšie časy a úsmevom na tvári sa dá všetko zvládnuť. Vymazať problémy iných by bola tiež dobrá superschopnosť, ale, podľa mňa, nie efektívna. V živote sú problémy, ktoré nás ťazia a ťahajú ku dnu, ale v konečnom dôsledku sú to veci, ktoré nás posúvajú ďalej, poučujú a posilňujú. Nie je správne vyhýbať sa problémom, práve naopak, treba sa naučiť ich prijať, riešiť a popríklad poučiť sa z nich a to sa najlepšie zvláda vtedy, keď má človek nádej a úsmev na tvári. Takže mať schopnosť dávať ľuďom naozajstnú nádej, v ktorú budú veriť, je skutočne skvelé. Najväčšiu nádej má v živote ten, kto má vieru v Boha, a preto je aj mojím priáním mať schopnosť rozširovať vieru a povzbudzovať k nej iných ľudí, zapalovať v nich plamienok lásky nádeje a pokoja.

KTORÝ SERIÁL ALEBO FILM NAJVIAC VYSTIHUJE TO, AKO SA CÍTIŠ NA BANKOVE? V ČOM JE PODOBENSTVO?

Most. Je to kriminálny seriál. Tento seriál som si nevybrala preto, že sa na Bankove cítim ako v kriminálke, ale preto, že túto príležitosť, pracovať v tejto reedukačke ako vychovávateľka, vnímam ako most. Ako most, ktorý prepája dve veľké etapy v mojom živote. Spája môj študentský život so životom dospelého pracujúceho človeka. Ja sa momentálne nachádzam na tomto moste a chodím hore dole, z jednej strany na druhú. Musím povedať, že sa naozaj veľa nachodím a je to dosť únavné. Ale mám rada tento most, lebo ma v živote posunul ďalej. Možno som na neho rýchlo a neuvážene vybehla s víziou, že z neho budem mať nádherný výhľad a veľa príležitostí posunúť sa ďalej, no žiaľ, nie je to také ružové, ako som čakala. Výhľad je krásny, ale momentálne ťažko viditeľný kvôli hmle, ktorá sadá okolo mosta. Mám ten most rada a verím, že raz tá hmla zmizne, a ja sa znova naň postavím a uvidím nádherné veci, ktoré budú obohacovať môj život.

ĎAKUJEM ZA ROZHOVOR. PRAJEM TI, ABY SI MOSTOM, NA KTOROM PRÁVE SI, PREŠLA BEZPEČNE A ČO NAJSKÔR A TEŠILA SA PRITOM Z NÁDHERNÉHO VÝHLĀDU.

JANKA

V košickej Historickej radnici v nedeľu 7. mája primátor Košíc, Jaroslav Polaček, odovzdával prestížne ceny pre jednotlivcov a kolektívy - Cenu mesta Košice, Cenu primátora mesta Košice a Plaketu primátora.

Jedným z najvýznamnejších ocenení je Cena mesta Košice, ktorá je udeľovaná za vynikajúce tvorivé výkony, významné výsledky a mimoriadne zásluhy vo vedeckej, technickej, kultúrnej, umeleckej, športovej, publicistickej a verejnoprospešnej činnosti.

Cenou mesta Košice bol za celoživotný prínos v oblasti práce s problémovou a delikventnou mládežou ocenený aj náš pán riaditeľ, Tibor Palko.

Tibor Palko posledných 23 rokov pôsobil ako riaditeľ Reedukačného centra Košice - Bankov. Od začiatku svojej profesijnej kariéry sa usiloval, aby sa problematika detí s poruchami správania riešila koncepčne a systémovo.

Spolu so svojím tímom vybudoval fungujúce reedukačné centrum, kde sa kládol dôraz najmä na humanizovanie práce s problémovými deťmi a mládežou. Za zmienku stojí experiment v umiestňovaní žiakov do takzvaných oddelení s otvoreným režimom, ktorý smeroval k inklúzii žiakov s poruchami správania do bežných škôl. Pre samotných žiakov to znamenalo možnosť výberu učebného odboru na strednej škole podľa vlastného záujmu. Zaradením Reedukačného centra v Košiciach do systému cvičných škôl pre budúcich špeciálnych pedagógov vytvoril príležitosť pre ich praktickú prípravu. Hľadal možnosti spolupráce s miestnymi komunitami, mestskou samosprávou s cieľom zmeniť povedomie o klientoch zariadenia.

**Tibora Palka
charakterizuje ľudskosť,
hlboké porozumenie
a vysoká miera empatie
vo vzťahu k
zamestnancom zariadenia,
ale predovšetkým
k deťom a mladým ľuďom,
ktorí potrebujú pomoc pri
hľadaní životnej cesty.**

Tibor Palko sa v priebehu celého svojho profesionálneho života usiloval o presadenie princípov ľudskosti a humanizmu v tej oblasti práce s deťmi a mládežou, kam podľa názoru mnohých patrí trest a represia. Jeho dlhoročná práca je nielen inšpiráciou pre zamestnancov Reedukačného centra v Košiciach a ďalších podobných zariadení na Slovensku, ale aj významným profesionálnym prínosom v oblasti práce so sociálne, mravne a emocionálne narušenými deťmi a mládežou.

*Netuž po tom, aby si mal úspech,
ale skôr po tom, aby tvoja práca
mala hodnotu.*
A. Einstein

TURNAJ ZDATNÝCH LOPTOŠOV

Reedukačné centrum Bačkov

Dňa 13.05.2023 prebehlo ďalšie kolo športovej súťaže „Trojboj zdatných loptošov“, ktoré sa tentoraz konalo v priestoroch RC Bačkov. Za ideálneho počasia si v minifutbale, volejbale a nohejbale zmerali sily družstvá z Bankova, Bačkova a Mlynkov-Bielych Vôd. Naše zariadenie reprezentoval Filip, Imro, Dominik, Braňo, Kevin, Rišo a Paľo. Na začiatku turnaja kapitáni vylosovali čísla, ktoré určovali poradie zápasov s jednotlivými súpermi. Za náš tím bol kapitánom Braňo. Začínalo sa volejbalom, potom bol na programe nohejbal a na záver futbal. Do zápasov vo volejbale nastúpili všetci naši žiaci, jeden striedal. Začínali sme s Mlynkármi. Prvý set sme suverénne ovládli a vyhrali 25:14. Chlapcom vychádzalo podanie a to bol základ úspechu. V druhom sete sme dlho viedli, ale súper dokázal hru otočiť vo svoj prospech a prehrali sme 19:25. V treťom skrátanom sete sme prehrali 10:15. Škoda, všetci sme sa zhodli, že tento zápas sme mali vyhrať. Druhý zápas sme hrali s Bačkovákmi a prehrali sme oba sety 20:25 a 8:25. V tomto zápase sa ukázala ako veľká výhoda výška súperových hráčov. S jedným bodom sme obsadili tretie miesto.

V nohejbale trojíc sme verili, že je to naša najsilnejšia disciplína a predpovede sa potvrdili. Prvý zápas sme hrali s RC Bačkov. V prvom sete sme vyhrali 11:10, to dávalo dobrý základ na celkovú výhru. Žiaľ nestalo sa. Druhý set sme prehrali 4:11, tretí tiež v pomere 2:11. Chlapcom nevychádzalo takmer nič. Ani podanie, ani hra pri sieti. Hrali sme v zostave: Filip, Imro, Braňo. Druhý zápas sme hrali s RC Mlynky. Po výmene hráčov sme ho vyhrali v pomere 2:1. Jednotlivé sety 10:11, 11:10, 11:10. Hrali sme v zostave: Dominik, Kevin, Paľo. S tromi bodmi sme obsadili druhé miesto.

Minifutbal - napriek tomu, že chlapci hrali na hranici svojich schopností a síl, prehrali sme oba zápasy. S RC Mlynky 2:7 (góly za

naše mužstvo strelil Filip a Dominik) a s RC Bačkov 0:9. V bránke bol spoľahlivý Rišo, ktorý súperom vychytil veľa gólových šancí. V obrane boli Braňo a Kevin, v zálohe vynikal Filip, ktorý toho aj najviac nabehal. V útoku bol Imro, ten svojou rýchlosťou a šikovnosťou bol pre súpera veľmi nebezpečný. V zápase sa postupne vystriedali všetci hráči. S dvoma prehrami sme obsadili tretie miesto.

Turnaj mal výbornú športovú aj organizačnú úroveň. Pre účastníkov bol zabezpečený obed, občerstvenie a teplý čaj. Turnaj bol veľmi dobrou prípravou pred blížiacimi sa športovými hrami, ktoré sa budú konať v RC Mlynky-Biele Vody.

FR

KONEČNÉ PORADIE

1. RC Bačkov
2. RC Mlynky-Biele Vody
3. RC Košice

Košice, 16. mája 2023

Na rozlúčku

Na Bankov som prišiel 29. apríla 2022. Som tu rok a 19. mája končím pobyt v RC. Prvé dojmy boli hrozné, ale keď som Bankov spoznal, bolo to lepšie, ako som si myslel. Našiel som si tu veľa kamošov, ale najlepší sú Filip a Dušan. Tí mi budú chýbať najviac. Aj keď sme sa sem-tam hádali, uzmierili sme sa a zas bola sranda.

Triedu som mal v pohode a je v pohode doteraz.

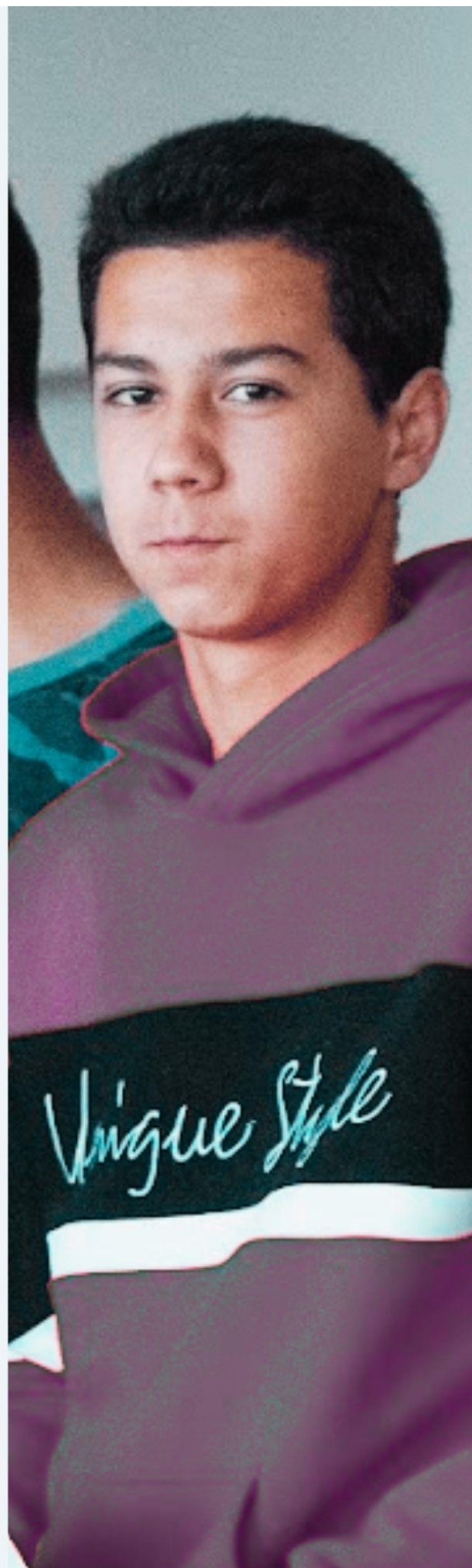
Z dospelých sú všetci fajn, najviac som si obľúbil moje kmeňové vychovávateľky.

Ďakedy som bol ku dospelým drzý, tak mi, prosím, prepáčte. Dúfam, že na mňa budete spomínať v dobrom.

Najlepšie som sa cítil asi v päťke, tam mi bolo super. Ďakujem pani P a pani e Š, že aspoň v niečom ma zmenili a naučili, čo mi pomôže do života.

Pozdravujem chlapcov z 5-ky a aj ostatné deti. Prajem vám pekné letné prázdniny.

S pozdravom Ado

DIEVČENSKÉ ŠPORTOVÉ HRY

2023
Senica

Na športové hry sme sa tešili, hlavne na cestu vlakom. 21. mája skoro ráno sme s pani Ivankou a pani Dáškou odišli z Bankova na vlak. Na košickej stanici sme stretli dievčatá z Bačkova a spoločne sme čakali na vlak do Trnavy. Nastúpili sme do vlaku a hneď sme sa pustili do jedla, lebo sme boli hladné. Cesta trvala 5 hodín, bola veľmi dlhá, v polovici cesty sme si hovorili, že chceme ísť späť. Nevedeli sme sa dočkať, kedy tam už budeme. Vo vlaku sme hrali karty, niektoré spali alebo sa rozprávali. Videli sme hory a veľa zaujímavých vecí. V Trnave sme prestúpili na vlak do Senice, kde nás čakal autobus, do ktorého okrem nás nastúpili aj dievčatá z Bačkova a z DC Lietavská Lúčka. Obe cesty vlakom boli príjemné. Boli sme ubytované v internáte, v izbách sme boli po štyri.

Hneď prvý deň sme hrali ping-pong. Silvia a Klaudia hrali za dorastenky a Vanesa s Laurou za žiačky. Silvia bola druhá. Ešte sa hrala štvorhra, kde naše dievčatá tiež skončili na 2. mieste.

Dievčatá, ktoré nesúťažili, išli s pani Dáškou pozrieť mesto a ochutnať zmrzlinu.

Na druhý deň bola atletika, v ktorej sme boli výborné. Do pretekov sme dali všetko, čo sme mohli. Veľmi sme sa snažili a sme rady, že to vyšlo.

Laura súťažila v behu na 60 metrov (2. miesto), v behu na 800 metrov (3. miesto) a vo vrhu guľou (4. miesto). V osemstovke by bola prvá, ale čo, keď sa jej rozviazala šnúrka na topánke. Chcela ju dať dole, ale nepodarilo sa. Predbehlo ju jedno dievča, ale nevadí, aj 3. miesto je dobré. Veľmi ťažko sa jej dýchalo, ale zvládla to. Tereza pretekala v šprinte.

Silvia nastúpila na tri disciplíny – vrh guľou, skok do diaľky a beh na 800 metrov (obsadila 4. miesto). Slávka súťažila v štafete a vo vrhu guľou. V štafete, popravde, súťažiť nechcela, lebo pred samotným behom si boli štafetu vyskúšať, ona mala trému a nechcela ísť. Ale potom si to rozmyslela a nebolo to až také zlé. V štafetovom behu sme boli nakoniec na 2. mieste (bežala Slávka, Klaudia, Silvia a Miša). Klaudia v každej disciplíne, v ktorej súťažila, mala ZLATO - v stovke aj v osemstovke, tiež v skoku do diaľky. Vanesa získala 2. miesto v behu na 800 metrov. Vo volejbale sme boli (ako vždy) prvé odzadu. Vyhrali sme iba jeden set, ale ani s tým sme nepočítali. Treba však povedať, že sme sa všetky snažili a bolo to lepšie, ako minulý rok.

Na športových hrách sme stretli kamarátky, ktoré sú v Bačkove a v Čerenčanoch. Tretí deň bolo len vyhodnotenie. Vyhrali sme veľa medailí a stali sa najlepším družstvom športových hier.

Cesta späť bola únavná, ale o to lepšia, že sme si niesli plno cien, ktoré sme povyhrávali. Na Bankov sme sa vrátili večer o ôsmej. Boli sme rady, že sme došli v poriadku.

*Pani Ivanke a pani Dáške ďakujeme veľmi pekne.
že s nami boli. Máme ich veľmi rady.
Chceme sa tiež poďakovať, že nás tak dobre pripravili.
že sme aspoň niečo vyhrali, že nás stále povzbudzovali
a podporovali pri všetkých disciplínach.*

SLOVÁ V ĎAKY

Patrik

Na Bankove mi pomohlo veľa ľudí, no najviac pani Dáška a pán T. Iba s ich pomocou sa mi podarilo zmeniť svoje správanie. Vkuse mi dohovárali, aby som sa dobre správval. A keď odišiel Martin do Tornale, niečo mi spadlo na hlavu, asi „deska“, spamätal som sa, mal som štyri spokojnosti za sebou a stal som sa najlepším chovancom. Mohol som si dať légiu a bol som aj na vychádzke. Okrem správania som sa veľmi zlepšil aj v škole.

Som vďačný pani Dáške a pánovi T., že to so mnou nevzdávali a stále ma povzbudzovali.

Paľovi tiež dohovárali, ale on si nedal povedať, sústavne vyvolával konflikty, mal pokarhania a mimoriadky.

Môj najväčší úspech a zároveň najsilnejší zážitok je recitovanie na súťaži „Rómovia recitujú“. Niekoľko týždňov som cvičil prednes básničky s pani Lenkou. Ďakujem jej, že mi s tým pomohla.

V júni a v júli nepôjdem na letné prázdniny.

S pani Dáškou a pani Ivankou pôjdeme na dva týždne do Mlynkov.

Budeme tam chodiť na výlety.

Teším sa na nové zážitky.

